

Prinzessin & Rebell: «L'Alemanya actual també necessita un himne antifeixista com 'L'estaca'»

El duet alemany publica avui un nou disc que inclou una versió de «L'estaca» de Lluís Llach | L'aparició de l'àlbum coincideix amb la popularització de la peça a Bielorrússia

Uli Hibel | Prinzessin und Rebell

Fa més de 50 anys que **Lluís Llach** va compondre "L'estaca". En aquest temps, la cançó s'ha convertit en una eina de lluita universal que ha abraçat sempre les causes dels desvalguts i l'oposició a les tiranies. Els manifestants bielorrussos que protesten contra Aleksandr Lukaixenko a Minsk ho saben bé i han convertit "L'estaca" en l'himne que aglutina l'oposició democràtica.

Mentre això passa, a Alemanya avui surt al mercat el primer treball de **Prinzessin & Rebell**, un duet format per Anna Katharina Kränzlein i Florian Kirner 'Prinz Chaos'. El disc s'anomena *Boomende Stadt* -Ciutat en auge- (Sturm & Klang Musikverlag GmbH, 2020) i havia d'haver sortit fa uns mesos però la situació d'emergència provocada per la crisi de la covid-19 n'ha retardat l'aparició. El treball s'obre amb "Der Pfahl", una adaptació de "L'estaca" que ja van presentar com avançament ara fa un any. En parlem amb Florian Kirner.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=CZOINnUDMN0>

"L'estaca" té algun significat especial per a vosaltres? I per a la vostra audiència?

Sí. Vaig escoltar la cançó per primera vegada el novembre de 2017, cantada per desenes de milers de persones en una protesta fora del parlament, quan vaig visitar Barcelona i vaig entrevistar activistes per a una xarxa digital alemanya. L'energia de la cançó va encendre la meua imaginació gairebé immediatament. Des d'una perspectiva popular alemanya, la dinàmica rítmica de la cançó és especialment fascinant, avança i retrocedeix com una onada. De tornada a casa, la vaig mirar, conèixer la història de la cançó i vaig comprar digitalment la gravació de **Lluís Llach** al Palau dels

Esports de Barcelona el 1976 i la gravació original del 1968. A continuació, vaig esbrinar que ja existia una molt bona traducció alemanya des de 1984. Vaig pensar que l'Alemanya actual també necessita un himne antifeixista amb una crida massiva. Així que vaig adaptar lleugerament el text i vaig arreglar la cançó per a la meva mandolina. Un any després, vaig tocar la meua versió alemanya al bosc de Hambacher. Aquest bosc està ocupat per activistes ecologistes des de fa molts anys, per tal d'aturar la destrucció d'aquest important bosc antic per part de la indústria del carbó. Em va sorprendre que, quan la vaig tocar, diverses persones la comencessin a cantar. Va resultar que "Der Pfahl", com es diu en alemany, és una cançó molt popular entre els escoltes del meu país i per això era popular al bosc de Hambacher.

Per què vau decidir incloure "Der Pfahl" al disc?

Tot i que molta gent coneix la cançó a Alemanya, no he trobat cap enregistrament que m'entusiasmi musicalment. Així que vaig tocar la cançó a l'Anna. Anna Katharina Kränzlein és membre fundadora de la banda de folk amb més èxit d'Alemanya, **Folkrock Schandmaul**. Després de 19 anys amb aquest projecte, vam començar **Prinzessin & Rebell** junts. Anna també va ser immediatament presa per "L'Estaca". Així que vam arreglar la cançó per a dues veus, la mandolina, la viola de roda i el violí. Al nostre públic, en directe, li agrada molt la versió i, per tant, no vam tenir dubtes incorporar-la al nostre CD. Per descomptat, la producció del vídeo per a "L'estaca" alemanya també va ser molt divertida. El vam enregistrar a casa meua. Visc en un castell de 500 anys d'antiguitat. Vam convidar molta gent a la filmació, vam construir un enorme Pfahl o Estaca que l'Anna havia d'empènyer i vam incloure Nomo, el meu cavall, tot estirant el Pfahl. Va ser molt divertit i fins ara hem arribat a les 75.000 visualitzacions a YouTube.

Teniu previst tocar a Barcelona?

Ens agradaria tocar a Barcelona, és clar. Tot i això, és difícil "planificar-nos". A banda de la situació actual de la covid-19, que òbviament és molt destructiva per a la vida cultural en general, no tenim les connexions necessàries a Barcelona. Si passés, però, ens agradaria molt interpretar la cançó en particular a una persona fantàstica que, evidentment, és **Lluís Llach**. Per mi és un dels grans poetes de la nostra època, al nivell de **Georges Brassens**, **Jacques Brel**, **Konstantin Wecker**, **Pete Seeger** i altres que admiro moltíssim.

Portada del disc 'Boomende Stadt'